

FM2025.53
FM2025.53

34 ens sager om kompensation (flysager), som var anlagt enkeltvis, burde have været anlagt samlet, hvorfor sagsøger alene blev tilkendt omkostninger som for en sag.

Afgifter 1 og Transport og kommunikation 3.

Travel Help ApS anlagde 34 separate sager med krav om kompensation vedrørende samme flyvning og betalte retsafgift i hver enkelte sag med 750 kr., i alt 25.500 kr. Samtlige flybilletter var købt som en grupperejse ved én samlet booking til samme flyafgang. Kravene var overdraget af passagererne til Travel Help ApS. Byretten tilkendte Travel Help ApS 750 kr. til dækning af udgiften til retsafgift. Landsretten tiltrådte under hensyn til det store antal sager med identiske problemstillinger mellem samme to parter, at sagsomkostningerne var fastsat, som om sagerne var anlagt som én sag.

V.L.K. 25. november 2024 i kære 14. afsl. BS-23157/2024-VLR m.fl.

(John Lundum, Malene Værum Westmark og Mads Høeg Sørensen (kst.)).

Travel Help ApS

mod

Lufthansa (adv. Aage Krogh, Kbh.)

Retten i Koldings dom 20. november 2023, BS-2948/2023-KOL m.fl.

Sagens baggrund og parternes påstande

Retten har modtaget sagerne den 18. januar 2023.

Sagerne vedrører flypassagerers ret til økonomisk kompensation efter EC Regulation 261/2004 som følge af afvigelsen af den planlagte flyvning.

Travel Help ApS har i sagerne BS-2948/2023-KOL, BS-2947/2023-KOL, BS-2946/2023-KOL, BS-2945/2023-KOL, BS-2943/2023-KOL, BS-2942/2023-KOL, BS-2941/2023-KOL, BS-2939/2023-KOL, BS-2938/2023-KOL, Sag BS-2933/2023-KOL, BS-2932/2023-KOL, BS-2930/2023-KOL, BS-2929/2023-KOL, BS-2927/2023-KOL, BS-2925/2023-KOL, BS-2924/2023-KOL, BS-2922/2023-KOL, BS-2921/2023-KOL, BS-2920/2023-KOL, BS-2919/2023-KOL, BS-2918/2023-KOL, BS-2917/2023-KOL, BS-2916/2023-KOL og BS-2914/2023-KOL nedlagt følgende enslydende påstande:

Lufthansa skal til Travel Help ApS betale 1.862,50 kr. med procesrente fra den 22. november 2022 af 1.862,50 kr. samt 300,00 kr. i rykkergebyrer, 100,00 kr. i inkassogebyr og 1.010,00 kr. i andre udenretlige omkostninger.

Travel Help ApS har i sagerne BS-2944/2023-KOL, BS-2940/2023-KOL, BS-2937/2023-KOL, BS-2936/2023-KOL, BS-2935/2023-KOL, BS-2934/2023-KOL, BS-2931/2023-KOL, BS-2928/2023-KOL, BS-2926/2023-KOL og BS-2904/2023-KOL og nedlagt følgende enslydende påstande:

Lufthansa skal til Travel Help ApS betale 1.862,50 kr. med procesrente fra den 26. november 2022 af 1.862,50 kr. samt 300,00 kr. i rykkergebyrer, 100,00 kr. i inkassogebyr og 1.010,00 kr. i andre udenretlige omkostninger.

Lufthansa har i samtlige sager nedlagt følgende enslydende påstande:

Frifindelse mod betaling af 250 EUR (omregnet til danske kroner på betalingsdagen) til sagsøger med tillæg af procesrente fra sagens anlæg.

Retten har ved retsbog af 11. september 2023 besluttet at sambehandle sagerne.

Retten har behandlet sagerne efter reglerne om småsager.

Sagerne er besluttet at skulle afgøres uden mundtlig hovedforhandling jf. retsplejelovens § 366.

Oplysningerne i sagen

Travel Help ApS, der afleder ret fra passageren, har fremsat krav om kompensation som følge af aflysningen af den planlagte flyvning for LH843 den 2. september 2022. Nærværende sag vedrører én samlet booking under bookingnummeret TVBA7C.

Der var tale om en grupperejse, hvor 35 passagerer skulle flyve med LH843 den 2. september 2022. 33 af passagererne har overdraget deres krav til Travel Help ApS, og én af passagererne har via en fuldmagt ladet sig repræsentere af Travel Help ApS (BS-2930/2023). I BS-2930/2023 er sagsøgeren imidlertid Travel Help ApS, ligesom det af den fremlagt fuldmagt fremgår at denne tillige tjener om en transporterklæring. Lufthansa har ikke bestridt, at Travel Help ApS er rette sagsøger i sag BS-2930/2023. Overdragelsesaftalerne er alle indgået i perioden fra den 18. oktober 2022 til den 24. oktober 2022.

Travel Help ApS har sendt 34 påkravsskrivelser til Lufthansa, med tilhørende tre rykkere pr. krav og ét inkassogebyr pr. sag. Travel Help ApS har anlagt kravet som 34 forskellige retssager.

Alle 34 sager er anlagt den 18. januar 2023.

I 24 sager er påkravsskrivelsen sendt den 22. oktober 2022.

I de resterende 10 sager er påkravsskrivelsen sendt den 26. oktober 2022.

Parternes synspunkter

Travel Help ApS har til støtte for sin påstand anført følgende:

»...

Anbringer vedrørende passagerens individuelle krav

Det fremgår af kommissionens meddelelse; fortolkningsvejledning vedrørende Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 -2016/C 214/04, stk. 9, at luftfartsselskaber også altid har et ansvar i henhold til Montrealkonventionen. Reglerne i Montrealkonventionen indgår i et sæt foranstaltninger, der har til formål at beskytte luftfartspassagerers rettigheder i EU sammen med forordning (EF) nr. 261/2004, og redegør således yderligere for omfanget af passagerernes rettigheder:

»...Domstolen baserer dette på den betragtning, at en lang forsinkelse kan give anledning til gener, som næsten er identiske for alle passagerer, og for hvilke der er fastsat en standardiseret og umiddelbar kompensation i forordningen, mens Montrealkonventionen omhandler afhjælpning, der kræver en vurdering i hvert enkelt tilfælde af omfanget af de opståede skader, og som således alene kan gøres til genstand for en efterfølgende individuel kompensation. Forordningen finder derfor anvendelse i en tidligere fase end Montrealkonventionen. Forpligtelsen til at kompensere forsinkede luftfartspassagerer i henhold til forordningen er derfor ikke omfattet af denne konventions anvendelsesområde, men gælder i tillæg til konventionens erstatningsordning.« Sagsøgers understregning og fremhævnning.

Det fremgår således uomtvisteligt, at Montrealkonventionen skal indgå i sammenhæng med forordning 261/2004, hvilket må betyde, at retten til kompensation er individuel og således tilfalder passageren alene og derfor ikke billetten, køberen af billetten eller andre personer. Krav kan således rejses individuelt, og sagsøges påstand om, at sagerne skulle være blevet anlagt som et samlet krav, bestrides derfor af sagsøger. Sagsøgte har efter EU-retsakterne således ikke hjemmel til at kræve, at forskellige passagerer, der ikke kender hinanden, anlægger deres sag sammen. Hvert enkelt af de ovenstående

ende krav udspringer fra den enkelte passagers særskilte og individuelle ret til kompensation. Sagsøger vælger at behandle sagerne i overensstemmelse med passagerernes individuelle ønsker, da det er deres individuelle krav og ret. Derudover kan der ofte forekomme grupperejser, sprogrejser eller forretningsrejser med samme bookingsnummer, hvor passagererne ikke nødvendigvis kender hinanden og hvor det således ikke nødvendigvis er i passagerens tjeneste, at kompensationen bliver bundet op i en samlet sagsbehandling.

På denne baggrund fremstår det således også naturligt, at passagerernes individuelle ret til kompensation fra flyselskabet også kan afvikles som individuelle retskrav, særligt i de tilfælde hvor det er til fordel for passagererne. Der skal her tages højde for det faktum, at forordningen sigter på at sikre et højt beskyttelsesniveau for passagererne. Dette må også betyde, at passagererne har ret til at bestemme, hvordan de ønsker at forfølge deres retmæssige kompensation. Passagerer på samme flyafgang vælger ofte at søge hjælp hos forskellige tredjeparter og dermed forfølge deres kompensation, på den måde som de anser for at være mest hensigtsmæssigt samt tidseffektivt i forhold til deres situation og behov.

Passagererne har i nærværende sag indgivet 34 separate sager, hvor hver sag repræsenterer en individuel passager. I disse sager har hver passager afgivet deres egne personlige oplysninger, herunder bankoplysninger, da de ønsker at blive kompenseret både hastigt samt direkte. Generelt må det konstateres, at passagererne ønsker deres sag afviklet hurtigst muligt, hvilket naturligvis skal respekteres. Passagererne bliver således også af sagsøger garanteret hurtigst mulig sagsafklaring og passagerer på samme flyafgang kan derfor ikke undertvinges at få deres krav underlagt en samlet behandlingstid, hvilket ikke almindeligvis er i deres bedste interesse.

Det skal herefter godtgøres, at anlægge sagerne samlet heller ikke er et foreskrevet retligt krav. Retsplejeloven foreskriver derimod, at parterne i en sag frit kan vælge at fremsætte flere krav mod hinanden samtidigt. Denne mulige kumulation af krav er således blot et valg, og dette valg kan medføre utallige ulemper, og på denne baggrund blev det, af sagsøger, ikke anset for gunstigt for passagererne i disse sager. Dette skal igen ses i lyset af passagerernes individuelle interesse og deres ret til at få afviklet netop deres egen individuelle sag hurtigst muligt. Det skal i denne sammenhæng fremhæves, at flyselskabernes betalingsindstilling vedrørende kompensationsforpligtelsen, på trods af at den er foreskrevet og sikret i forordningen, varierer kraftigt. Dette kommer til udtryk i flyselskabernes anvendte praksis, hvor flyselskaberne ofte vælger kun at udbetale den retmæssige kompensation til nogle passagerer, men nægter kompensationskravet for andre, på trods af at flyafgangen er den samme og sagerne således burde blive kompenseret ensartet. Betalingsindstillingerne fra flyselskabet fremstår således ikke åbenbart ens, men er i stedet tvivlsomme og vilkårlige. Sagsbehandlingstiden for individuelle passager, på samme flyafgang, kan således variere op til flere år og det forekommer urimeligt at passagerer, som udgangspunkt, skal underlægges sådanne ventetider før, at de kan få tildelt deres retmæssige kompensation.

Flyselskaberne efterfølger således ikke ligebehandlingsprincippet, der kræver, at ensartede forhold ikke må behandles forskelligt, og at forskellige forhold ikke må behandles ensartet. Princippet blev slået fast for passagerers rettigheder i de forenede sager C-402/07 og C-432/07. Afgørelserne godtgjorde således, at flyselskabernes praksis er underlagt både forordning 261/2004 samt Montrealkonventionen, og at disse skal fortolkes i lyset af både ligebehandlingsprincippet samt anden primær ret, såsom traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), forordning 1107/2006, chartret om grundlæggende rettigheder samt nationale bestemmelser m.m. Disse love ligger i forlængelse af reglerne om forbrugerbeskyttelse,

og reglerne omfatter generelt en række grundlæggende rettigheder, som er fælles gældende for alle transportformer.

Flyselskabernes egen praksis udstiller netop, hvorfor en individualisering af passagerernes kompensationsret er en betydelig nødvendighed, som er med til at sikre, at deres rettigheder som passager og forbruger, herunder ret til at undgå forskelsbehandling, bliver opretholdt.

Dette skal sammenholdes med, at der altid skal tages mest muligt hensyn til det høje beskyttelsesniveau for passagerer som forordningen har til opgave at sikre, og at Montrealkonventionen bestemmelser, samt bestemmelser i anden primær ret, samtidigt opretholdes.

Flyselskaberne burde på denne baggrund altid føle sig forpligtet til at overholde samtlige regler, der tilgodeser og beskytter flypassagerers rettigheder. Såfremt flyselskaberne ikke følte sig forpligtet til at overholde disse, ville alle de ovennævnte retsakter og anden primær ret fremstå illusorisk og passagererne ville stå uden praktisk beskyttelse.

På denne baggrund skal det godtgøres, at passagerernes ret til kompensation er en særskilt individuel rettighed, der ikke tilfalder andre end dem selv, hvilket i forlængelse heraf betyder, at det også skal være passagererne frit stillet at anlægge sådanne sager individuelt ved retten. Dette gælder således også efter at passagererne har overdraget kravet for kompensation til at sikre passagerernes individuelle ret.

Her skal der særligt henses til vedtagne og gældende lovbestemmelser, samt passagerens ret til at vælge inddrivelsesmetode og slutteligt dennes ret til at undgå at blive underlagt flyselskabernes praksis, der indebærer en vilkårlig betalingsindstilling, som ikke overholder ligebehandlingsprincippet,

Ovenstående skal tillægges afgørende betydning vedrørende kompensationsspørgsmålet og inddrivelsen af denne. For at sikre passagerens rettigheder, særligt med gældende ret taget i betragtning, fremgår det derfor åbenbart, hvorfor passagerens særskilte kompensationsret skal kunne forfølges individuelt.

Anbringender vedrørende renter

Til støtte for den nedlagte rentepåstand gøres det gældende, at sagsøger i henhold til Rentelovens § 3, stk. 2 er berettiget til renter, når der er gået 30 dage efter den dag, der over for flyselskabet er rejst krav om betaling.

Vedrørende gebyrer

Af sagsøger gøres det gældende, at det utvivlsomt må lægges til grund, at passageren/passagererne har anmodet en anden om at inddrive kravet i henhold til Forordningen på passagerens/passagerernes vegne, og at dette er sket med rimelig grund.

På den baggrund er passageren/passagererne (nu: sagsøger) berettiget til inkassogebyr, jf. Rentelovens § 9b, stk. 1, 2. pkt., samt inkassosalær jf. BEK nr. 476 af 24/05/2016.

Med den/de fremlagte påkrav/rykkerskrivelser er det desuden dokumenteret, at der er rykket for betalingen forud for sagens anlæg.

Det gøres gældende, at dette er sket med rimelig grund, og at passagererne/passageren (nu: sagsøger) således tillige er berettiget til rykkergebyr(er) i henhold til Rentelovens § 9b, stk. 1, 1. pkt. Der er i denne forbindelse pålagt rykkergebyrer på 300 DKK, inkassogebyr på 100 DKK og det oplyste inkassosalær på inkassoskrivelsen.

Sagsøgte anerkender, at det udenretslige inkassosalær kan fratrækkes i de indenretlige sagsomkostninger som tilkendes sagsøger. Generelle anbringender vedrørende inden- og udenretlige sagsomkostninger

Idet sagsøgte har taget bekræftende til genmæle i forhold til det nedlagte krav i henhold til Forordningen, gøres det gældende, at sagsøger skal tilkendes sagsomkostninger i henhold til Retsplejeloven.

vens § 312, stk. 1 og § 316, stk. 1, jf. pkt. 2.3 i landsretspræsidenternes notat af 20. december 2007 om sagsomkostninger i småsager.

Af Notatets pkt. 2.3.a fremgår det direkte, at sagsøgeren tilkendes et beløb til dækning af sagsøgerens advokatbistand i henhold til de vejledende takster, hvis stævning er udarbejdet og sagsøgte tager bekræftende til genmæle så tidligt, at sagen slutter inden, retten har udarbejdet fortegnelse i sagen.

Sagsomkostningerne skal udmåles i henhold til de seneste takster pr. 1. januar 2018.

Østre Landsret har da også allerede fastslået i en række sager, som blev behandlet efter Retsplejelovens kap. 39 (behandling af sager om mindre krav) ligesom her, at passagerer er berettiget til sagsomkostninger, når passagerer rejser krav ved domstolene om kompensation i henhold til netop Forordningen, jf. Østre Landsrets kendelse af 8. februar 2017 i sag 20. afd. kære nr. B-2906-16. Det samme resultat kom domstolen frem til i den nye dom BS-28996/2022-ALB.

Der henvises desuden til Østre Landsrets kendelse af 30. juni 2016 i (bl.a.) sag B-1070-16, hvor Østre Landsret har fastslået, at passagerer i lignende sager om krav i henhold til Forordningen har krav på sagsomkostninger, når flyselskabet tager bekræftende til genmæle, også selvom dette sker inden, der af retten er udarbejdet sædvanlig fortegnelse over parternes påstande og anbringender.

Derudover henvises der også til Østre Landsrets kendelse U.2020.3666, hvor Østre Landsret har fastslået, at passagerer i lignende sager om krav i henhold til Forordningen har krav på sagsomkostninger. I dommen var der ikke grundlag for at fravige udgangspunktet om, at den tabende part skulle erstatte udgifter, retssagen havde påført den vindende part.

Det skal derudover gøres gældende, at sagsøger har et retmæssigt krav og, at både de uden- og indenretlige skridt har været nødvendige for at få flyselskabet til at betale den kompensation, som passagererne har ret til i henhold til forordning 261/2004.

Foruden sagsøgers uden- og indenretlige inddrivelsesskridt, må det antages, at flyselskabet aldrig havde betalt den udestående gæld. Sagsøger har således brugt tid og kræfter på at inddrive gælden, hvilket langt fra er omkostningsfrit, og denne skal således retmæssigt kompenseres derefter, hvilket stemmer overens med gældende lovgivning.

Det skal godtgøres, at procesførelsen i nærværende sag således har været forsvarlig og sagsomkostninger, samt inkassoomkostninger, burde således ikke kunne reduceres. Vestre Landsret tog stilling til netop dette spørgsmål i FM 2018.5, hvor flyselskabet blev dømt til at betale sagsomkostningerne i sagen. Adskillige sager var blevet anlagt af forskellige passagerer, der var med samme fly, samt anlagt under samme advokat. Landsretten kom frem til følgende:

»Uanset at stævningerne blev indleveret af samme advokat, og med et næsten identisk indhold, finder landsretten ikke, at indlevering af en stævning pr. gruppe af passagerer kan karakteriseres som en uforsvarlig procesførelse, der kan begrunde, at udgifterne til sagernes førelse skal reduceres i medfør af retsplejelovens § 318. Der er herefter ikke grundlag for at reducere i omkostningerne til retsafgift.«

Yderligere blev det godtgjort vedrørende de samtidigt anlagte individuelle sager:

»ikke et sådan betydeligt antal sager, at der er grundlag for at reducere i de takstmæssige inkassoomkostninger. Landsretten stadfæster derfor byrettens afgørelse.«

Det blev altså slået fast i afgørelsen, at sagerne, der var anlagt særskilt for passagerer på samme fly, af samme advokat, ikke kunne føre til en reduktion af sagsomkostningerne i de enkelte sager.

På denne baggrund skal det derimod godtgøres, at passagerernes individuelle ret til kompensation skal sikres og at procesførelsen også i denne sag har været forsvarlig. Da retten til kompensation er særskilt og individualiseret fra passager til passager, kan kravet også inddrives individuelt. Det er flyselskabets egen praksis der gør dem selvforskyldt i ekstraomkostningerne, hvilket burde medføre at sagsomkostninger samt inkassoomkostninger ikke bliver reduceret, dette skal særligt ses i sammenhold med rettens afgørelse i landsretsdommen FM 2018.5.

Når det således henses til, at flyselskabet udenretligt har nægtet at imødekomme kravet, synes det åbenbart, at sagsanlægget har været nødvendigt, og at sagen derfor ikke kunne være afgjort udenretligt. Sagsøger skal derfor tilkendes sagsomkostninger uden reduktion.

...«

Lufthansa har til støtte for sin påstand anført følgende:

»...

Sagsfremstilling

Sagsøger, der afleder ret fra passageren, har fremsat krav om kompensation efter forordning 261/2004.

Sagsøger har fremsat krav om kompensation for aflysningen af LH843 den 2. september 2022. Nærværende sag vedrører en samlet booking under bookingnummeret TVBA7C for 35 passagerer, der alle skulle flyve med LH843 den 2. september 2022, jf. bilag 1. Heraf har 34 af passagererne overdraget kravet til Travel Help ApS.

Travel Help har herefter valgt at sende 34 forskellige påkravsskrivelser til Lufthansa, med dertilhørende 3 rykkere pr. krav og et inkassogebyr pr. sag. Yderligere har Travel Help valgt at anlægge kravet som 34 forskellige retssager.

...

Kompensationskravet i alle sagerne anerkendes. Dog bestrides sagsøgers krav om udenretlige og indenretlige sagsomkostninger idet det gøres gældende at sagsøgers ageren og behandling af sagerne har medført overflødige processuelle skridt samt medført uforholdsmæssige omkostninger for alle parter.

Anbringender vedrørende udenretlige og indenretlige sagsomkostninger

Sagsøger krav om udenretlige sagsomkostninger bestrides

Sagsøger har fået overdraget kravet fra 34 af passagererne fra billetten, der fremgår af bilag 1. Sagsøger har herefter valgt at sende kravet for disse passagerer separat, på trods af at passagerernes krav vedrørte samme booking, flyvning og generelle omstændigheder. Yderligere har sagsøger herefter sendt i alt 102 rykkere for disse krav til sagsøgte som følge af sagsøgers valg om at splitte disse krav op. Det gøres gældende at der er ingen retslig grund for at dele kravene for passagererne op, da kravene vedrører samme omstændigheder, og, efter kravenes overdragelse til Travel Help, sågar vedrører samme parter i sagerne. Sagsøgers ageren og behandling har således medført at Lufthansa er blevet pålagt i alt 102 rykker-gebyrer og 34 inkassogebyrer, hvortil der kunne have været nøjes med henholdsvis 3 rykkere og et inkassogebyr, såfremt sagsøger havde behandlet kravene samlet.

Uanset at sagsøgte har haft mulighed for at tage stilling til kravet inden sagens anlæg, berettiget dette ikke sagsøger til at igangsætte overflødige processuelle omkostninger, ved at anlægge 34 separate sager. Sagsøgte skal i den forbindelse tydeliggøre at sagsøgte ikke påstår at sagerne nu skal kumuleres, men at sagerne burde have været anlagt samlet ved sagernes anlæggelse.

I nærværende sager har passagererne overdraget kravene til Travel Help ApS. Ingen af passagererne er part på sagerne, ligesom sagsøger har angivet at alle betalingerne skal gennemføres til Travel Help ApS' bankoplysninger. Det strider således imod sagsøgers påstand om, at alle passagererne ønsker at kompensationen skal

udbetales direkte til dem selv. Sagsøger og ejer af kravet i alle sagerne er Travel Help ApS.

Overdragelserne er alle sket i perioden fra den 18. oktober 2022 til den 24. oktober 2022. Sagsøger har derfor haft kendskab til alle kravene ved den første rykkerskrivelses fremsendelse, hvor kravene burde have været slået sammen.

Sagsøger gør yderligere gældende at sagsøger anlægger sagerne løbende som de modtages fra passagererne. Sagsøgte har dog ubestrideligt haft kendskab til alle kravene den 18. januar 2023, hvor alle sagerne anlægges for Retten i Kolding.

På baggrund af ovenstående gøres det gældende, at sagsøgers krav om udenrettlige samt indenrettlige sagsomkostninger er uberettigede, idet sagsøgers ageren har været uforvarlig for sagernes proces.

Vedrørende inkassosalær

Sagsøger har nedlagt påstand om betaling af udenrettlige sagsomkostninger i form af inkassosalær. Dette bestrides, idet dette forhold bedømmes af retten i forbindelse med den almindelige stillingtagen til sagsomkostninger. Der henvises til Vestre Landsrets dom U 2007.2724 V.

Sagsøgte bør tilkendes sagsomkostninger

Sagsøger er ikke berettiget til sagsomkostninger efter retsplejelovens § 312 stk. 3, idet der er særlige grunde, der taler for at sagsøgte ikke skal erstatte sagsøgte for sagsøgers udgifter. Sagsøgte bør tilkendes sagsomkostninger efter retsplejeloven § 318 idet sagsøger på uansvarligvis har foranlediget overflødige procesuelle skridt ved at anlægge 34 separate sager frem for en samlet sag. Sagsøger har, udover at pålægge sagerne 24.750 danske kroner i sagsomkostninger for alene det retsgebyr, der er blevet opkrævet for 33 af sagerne, ligeledes pålagt sagsøgte at behandle 33 overflødige sager.

Det gøres gældende at det ikke kan lægge sagsøgte til last, at sagsøger vælger at dele sagerne op i 34 separate sager, idet det er sagsøger, der er mest nærliggende at sørge for at sagernes omfang ved anlæggelsen af sagerne begrænses mest muligt. Sagsøgte kan derfor ikke pålægges at skulle betale de ekstraomkostninger, der er blevet pålagt ved sagsøgers valg om at splitte sagerne op.

...«

Rettens begrundelse og resultat

Da Lufthansa har anerkendt at skyldes beløbet, afsiger retten dom efter Travel Help ApS' påstand, dog med angivelse af EUR i DKK, da grundlaget for kompensationskravet størrelse følger af bestemmelsen i EU-forordningen 261/2004.

Vedrørende renter

Efter rentelovens § 3, stk. 2, tilkendes renter 30 dage efter den dag, hvor der blev sendt eller fremsat anmodning om betaling, da der ikke er grundlag for at afvise rentelovens bestemmelse herom.

Vedrørende kompensationsgebyr

Det følger af rentelovens § 9 a, jf. § 1, stk. 4, at kompensationsgebyr kun kan kræves i aftaler mellem erhvervsdrivende eller mellem erhvervsdrivende og stat eller kommune. Det er oplyst, at en del af påstanden udgør et kompensationsbeløb efter rentelovens § 9 a, stk. 3.

Kravet om compensation efter forordningen kan alene gøres gældende af passageren uanset hvem, der har betalt for flybilletten. Skyldforholdet er derfor oprindeligt mellem en privatperson og en erhvervsdrivende. At kravet eventuelt senere er overdraget til en erhvervsdrivende, kan ikke føre til andet resultat. Der er derfor ikke grundlag for at tilkende et kompensationsbeløb, jf. rentelovens § 9 a, stk. 3, jf. § 1, stk. 4.

Vedrørende pligt til at sammenlægge sager

Af forarbejderne til rentelovens § 9 b (Folketingstidende 2000-2001, tillæg A, s. 2997) fremgår bl.a., at

»Det præciseres i bestemmelsen, at der - i overensstemmelse med almindelige regler - kun kan kræves rykkergebyr eller inkassogebyr, hvis det har været rimeligt at sende den pågældende rykkerskrivelse, henholdsvis overdrage sagen til tredjemand.

...

Det er endvidere en forudsætning, at den erhvervsdrivende har tilrettelagt rykkerproceduren på en sådan måde, at der ikke påføres skyldneren unødige udgifter, bl.a. således, at den erhvervsdrivende i rimeligt omfang søger at samle flere forfaldne fordringer mod skyldneren i samme rykkerskrivelse.«

Det er rettens opfattelse, at der, i overensstemmelse med afgørelserne trykt i U.2016.3580Ø, U.2018.544V og U.2020.2743V, til en vis grad både udenretligt og indenretligt består en pligt til for en repræsentant at sambehandle sagerne. Højesteret nåede ligeledes i en utrykt kendelse af 7. marts 2002 i sag 388/2001 frem til, at der ikke var oplyst forhold, der talte for, at sagerne mod de sagsøgte ikke kunne være anlagt under ét, hvorfor det måtte være sagsøgerens risiko, at sagerne trods deres fælles grundlag og indbyrdes forbindelse alligevel blev anlagt som tre sager. Højesteret bedømte herefter sagens omkostninger, som om der alene var anlagt én sag.

I denne sag er der tale om en grupperejse, hvor samtlige passagerer fløj under samme bookingnummer. Derudover er der, efter overdragelse, tale om samme parter, ligesom sagerne i vidt omfang må antages at være behandlet samlet både indenretligt og udenretligt.

Under disse omstændigheder og henset til forarbejderne til rentelovens § 9 b, finder retten, at sagerne udenretligt burde have været behandlet under ét. Retten tilkender derfor alene tre rykkergebyr, ét inkassogebyr og udenrettlige omkostninger svarende til, at sagerne var behandlet samlet.

Det er ligeledes rettens opfattelse, at sagerne burde have været anlagt samlet, herunder særligt henset til sagernes indbyrdes sammenhæng, som redegjort for ovenfor. Retten bedømmer derfor sagens omkostninger, som om der alene var anlagt én sag, jf. tillige retsplejeloven § 318. Derudover har Travel Help ApS' valg om at anlægge 34 separate sager medført merarbejde for sagsøgte ved bl.a. at skulle indlevere processkrifter i samtlige sager frem for én sag. Retten fastsætter derfor ikke yderligere salær til Travel Help ApS end det salær, der er indeholdt i rettens resultat til dækning af andre udenrettlige omkostninger. Derudover fastsættes dækning til retsafgift med 750,00 kr. Travel Help ApS er momsregistreret.

Thi kendes for ret

Lufthansa skal til Travel Help ApS betale modværdien i DKK på betalingsdagen af 8.500,00 EUR med procesrente fra den 22. november 2022 af 6.000,00 EUR og fra den 26. november 2022 af 2.500 EUR samt 300,00 DKK i rykkergebyr, 100,00 DKK i inkassogebyr og 2.850,00 DKK i andre udenrettlige omkostninger.

Lufthansa skal til Travel Help ApS betale sagsomkostninger med 750,00 DKK.

Beløbene skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne bliver forrentet efter rentelovens § 8 a.

Vestre Landsrets kendelse

Landsdommerne John Lundum, Malene Værum Westmark og Mads Høeg Sørensen (kst.) behandlede sagerne

I dom af 20. november 2023 bestemte Retten i Kolding (...), at Lufthansa til Travel Help ApS skal betale modværdien i kroner på betalingsdagen af 8.500 euro med procesrente fra den 22. november 2022 af 6.000 euro og fra den 26. november 2022 af 2.500 euro samt 300 kr. i rykkergebyr, 100 kr. i inkassogebyr og 2.850 kr. i andre udenrettlige omkostninger. Retten i Kolding bestemte samtidig, at Lufthansa til Travel Help ApS skal betale 750 kr. i sagsomkostninger.

Procesbevillingsnævnet har den 19. april 2024 meddelt Travel Help ApS tilladelse til kære af bestemmelsen om sagsomkostninger i den afsagte dom.

Landsretten bestemte i kendelse af 11. juli 2024, at tilladelsen til kære alene omfatter byrettens afgørelse om, at Lufthansa til Travel Help ApS skal betale sagsomkostninger med 750 kr.

Travel Help ApS har nedlagt påstand om, at Lufthansa skal betale sagsomkostninger for hver sag, herunder retsafgiften og udgiften til anden repræsentation. Til støtte for påstanden har Travel Help ApS navnlig gjort gældende, at kravene udspringer af den enkelte passagers særskilte og individuelle ret til kompensation. Inddrivelsesprocessen og kommunikationen vedrørende kravene har været individuel, og en individuel behandling fører generelt til en hurtigere sagsbehandling, da flyselskaberne ofte vælger at udbetale kompensation på forskellige tidspunkter. Det kan derfor ikke kræves, at sagerne anlægges samlet, hvorfor retsplejelovens § 318 ikke finder anvendelse. Der kan henvises til bl.a. U 2020.3666 Ø, FM 2018.5, U 2018.544 V og U 2016.3580 Ø. Travel Help ApS anerkender, at det udenretlige inkassosalær kan fratrækkes i de indenretlige sagsomkostninger, som Travel Help ApS skal tilkendes. Endvidere bør Travel Help ApS tilkendes omkostninger i kæresagerne.

Lufthansa har påstået stadfæstelse. Til støtte for påstanden har Lufthansa navnlig gjort gældende, at alle krav var overdraget til Travel Help ApS, inden sagerne blev anlagt, hvorfor der ikke er noget særligt forbrugerhensyn at tage til passagererne, som ikke er parter i sagerne. Kravene er overdraget til Travel Help ApS fra den 18. til den 24. oktober 2022, og Travel Help ApS har derfor ubestridt haft kendskab til samtlige krav den 18. januar 2023, hvor alle sagerne blev anlagt. Lufthansa stiller sig uforstående over for synspunktet om, at individuel sagsbehandling skulle føre til en markant hurtigere sagsbehandling. Det har ikke været nødvendigt for Travel Help ApS at anlægge 34 separate sager. Lufthansa bør ikke pålægges yderligere sagsomkostninger som følge af, at Travel Help ApS har foretaget unødvendig procesførelse ved at dele sagerne op i 34 separate sager, idet kravene kunne være fremsat under én sag. Der gælder et rimelighedsprincip og en pligt til at begrænse de processuelle skridt efter retsplejelovens § 318, jf. i den forbindelse bl.a. U 2016.3580 Ø, U 2018.544 V og U 2020.2743 V. Lufthansa bør tilkendes sagsomkostninger for landsretten.

Landsretten afsagde

Kendelse

For landsretten angår sagerne, om der er grundlag for at fastsætte de indenretlige sagsomkostninger for byretten til et højere beløb end i alt 750 kr.

Travel Help ApS anlagde 34 separate sager med krav om kompensation vedrørende samme flyvning og betalte retsafgift i hver enkelte sag med 750 kr., i alt 25.500 kr. Samtlige flybilletter var købt som en grupperejse ved én samlet booking til samme flyafgang. Kravene er overdraget af passagererne til Travel Help ApS i perioden fra den 18.-24. oktober 2022. Sædvanlig rykkerprocedure vedrørende kravene førte ikke til betaling, og Travel Help ApS anlagde den 18. januar 2023 34 enslydende sager ved byretten i medfør af retsplejelovens kapitel 39 om mindre krav, idet hovedstolen i hver sag udgør et beløb svarende til 1.862,50 kr. Lufthansa anerkendte kravene i sit svarskrift. Efter parternes anmodning blev sagerne behandlet samlet og på skriftligt grundlag.

Da Travel Help ApS herefter er den vindende part, skal Lufthansa som udgangspunkt betale sagsomkostninger til Travel Help ApS, jf. retsplejelovens § 408, stk. 1, jf. § 312, stk. 1. Efter retsplejelovens § 408, stk. 1, jf. § 316, stk. 1, erstattes som sagsomkostninger de udgifter, der har været fornødne til sagens forsvarlige udførelse.

Landsretten tiltræder under hensyn til det store antal sager med identiske problemstillinger mellem samme to parter, at sagsomkostningerne af byretten er fastsat, som om sagerne var anlagt som én sag. Landsretten tiltræder derfor, at udgiften til retsafgift skal erstattes med 750 kr. Sagernes samlede værdi udgør 63.325 kr., og det passende beløb til dækning af udgifter til Travel Help ApS' repræsentation ville ifølge de vejledende inkassotakster være 3.120 kr. ekskl. moms. Idet byretten tilkendte Travel Help ApS 2.850 kr. i udenretlige omkostninger, skal disse omkostninger fratrækkes.

Lufthansa skal herefter betale i alt 1.020 kr. i sagsomkostninger for byretten, hvoraf 750 kr. er til dækning af udgift til retsafgift.

Kæresagerens omkostninger ophæves.

Thi bestemmes

Byrettens afgørelse om sagsomkostninger ændres, således at Lufthansa i sagsomkostninger for byretten skal betale i alt 1.020 kr. til Travel Help ApS.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger for landsretten til den anden part.

Kæreaftergifterne tilbagebetales til Travel Help ApS.